

Nr 39.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift; given Stockholms slott den 30 januari 1925.

Under åberopande av härvid fogade utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

GUSTAF.

Rickard Sandler.

Förslag

till

Förordning

om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 (nr 93) angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

Häri genom förordnas, att förordningen den 27 april 1923 angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, vilken förordning gäller till utgången av år 1925, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 31 december 1926.

*Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 januari 1925.*

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden
OLSSON, NOTHIN, HANSSON, LINDERS, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt t. f. chefen för finansdepartementet anför statsministern och chefen för handelsdepartementet följande:

»I proposition den 19 januari 1924, nr 22, förelade Kungl. Maj:t riksdagen förslag till förordning om fortsatt tillämpning till och med den 31 december 1925 av förordningen den 27 april 1923 (nr 93) angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, vilken sistnämnda förordning gällde till utgången av år 1924. Förslaget blev av riksdagen bifallet, och förordning i ämnet utfärdades den 7 mars 1924 (nr 31).

Den sålunda intill 1925 års utgång förlängda förordningen av den 27 april 1923 avser att sätta Kungl. Maj:t i stånd att möta förhandlingar med främmande makter rörande nya handelstraktater. Förordningen är av följande lydelse:

'Varor, som från visst land införas, må kunna efter Konungens förordnande beläggas med tilläggstull, utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgift, till högst tre gånger samma belopp som denna senare eller, där varan enligt taxan är tullfri, påföras tull till högst det belopp, vartill varans värde uppgår.

Särskild tullavgift, enligt vad nu är sagt, må åsättas allenast å tid, då riksdagen icke är samlad. Beslutet därom skall underställas näst sammanträdande riksdag inom tio dagar efter riksdagens öppnande och gäller, där riksdagen icke godkänner detsamma oförändrat, högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i frågan.'

Den Kungl. Maj:t intill utgången av år 1925 inrymda befogenheten att, *Departements-*
i händelse traktatförhållandet till främmande land sådant påkallar, med *chefen.*
särskild tullavgift belägga varor, som införas från sådant land, synes mig böra utsträckas att gälla jämväl under år 1926. Framställning om förlängning under ett års tid av den i ämnet gällande förordningen lärer därför böra göras hos riksdagen. Givetvis förutsätter jag, att Kungl. Maj:t, som hittills icke begagnat sig av ovannämnda befogenhet, icke heller i fortsätt-

ningen gör bruk därav under annan förutsättning än att så visar sig oundgängligen nödvändigt.»

Departementschefen uppläser härefter ett inom handelsdepartementet upprättat förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 (nr 93) angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift samt hemställer, att sagda förslag måtte föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Olof Edström.